

sten, nedlod Kongen sig til at spøge med ham, og sagde blandt andet: „Det er vel et meget slet Kald De har.“ — „Deres Majestæt,“ svarede Provsten, „det er for stort et Levebrød for een Mand. So kan rundelig leve deraf.“ Forundret over dette Svar der røbede en ikke almindelig Uegennyttighed, gav Kongen ham Lovtet at naar Kaldet efter hans Tid blev delt, skulde hans Descendenter, naar de dertil vare værdige, have fortrinlig Afgang til det nye Kald. Dette Lovte gik ogsaa i Opfyldelse, da Sønnemannen Jørgen Jæger 1782 fik Damsholte. (Sfr. Paludans Beskrivelse over Møen V. I. S. 484).

„Nordisk Ugeskrift“, som udgives af Selskabet for en forbedret Rettskrivnings Udbredelse, og redigeres af Hr. Fr. Barsod, er fra dette Aars Begyndelse forandret til et Heftekrift, under Titel: „Fjerdingaarskrift for nordisk Historie og Litteratur.“ Hvert Fjerdingaar tilbringes Abonnementerne et Hefte 8 Ark stort, eller noget mere, for 3 Mk.

Rumohr (Theodor Kjerstrup), Cand juris. Til denne Forfatters Artikel, Side 879 og 880 i dette Lexicon, kan føies: Flere Digte, indførte i den Berlingske Tidende. — Jule-Cantate 1837, til Hellig-Geistes-Kirke, med Musik af Prof. Bay. — Jacob Danneberg. Historisk Novelle fra det 17de Aarhundrede. Tilregnet: „Det gamle og trofaste Kjøbenhavns Magistrat, Hans Hansens Eftermand.“ (Paa N. S. Høst's Forlag, 1 Rbd. 12 s). Denne Novelle, er med fortjent Roes anmeldt i den Berlingske Tidende, Kjøbenhavnsposten, og den Frisindede; vil ligerviis blive det i „Minerva's“ 10de Hefte.

Thorvaldsen. Alle Aviser have gjenlydt med Berømmelse over et af denne Kunstners nyeste Meisterværker „Guttenbergs Statue;“ skabt i Bronze af Crozatier i Paris. Paa Forsiden læses:

Joannem. Gennsfleisch.
De Gutenberg.
Patricium Moguntium
Aere. Per totam. Europam. Collato.
Posuerunt. Cives.
MD,CCCXXXVII.

(For Johannes Gennsfleisch af Gutttemberg; Mainz' Patricier; ved Bidrag fra hele Europa; oprettet af hans Medborgere 1837).

Paa Bagsiden læses:

Artem quae Graecos Latuit
Latuitque Latinos.
Germani Sollers Extudit Ingenium.
Nunc quidquid veteres Sapiunt
Sapiuntque Recentis.
Non sibi. Sed Populis Omnibus
Id sapiunt.

(Kunsten, Grækere og Romere ikke kendte, opdagede en Tydskers klogtge Mænd; hvad nu de Gamle og Nyere end vide, vide de ikke for sig, men for ethvert Folk).

Staden Mainz har tilskillet Thorvaldsen Værgerrettigheden i Samme m. m.

Dét (N. C.), har i „Minerva“, 9de Hefte, meddelt: „et efterlignelsesværdig Paabud af den Kgl. Norske Regjering;“ angaaende antiquariske, historiske og statistiske Sjældenheders Indsendelse og Bevaring i det Geheime-Archiv, det Kgl. store Bibliothek, Commissionen for Samlingen af Oldsager, o. s. v. Til bemeldte hans Forslag mener han at burde føie: I. naar han ønsker, at bemældte Sjældenheder „ikke begraves“ eller „forfomme,“ saa er det en Selvfølge, at de benyttes, ikke udlaaes fra Hjemmestedet, saaledes at de kunne forkomme. II. Ligeledes at i Denævnte Geheime-Archiv, ligger Bestemmelsen for, at ikke Alt hvad der bevares, kan eller bør gives Alle og Enhver ihænde til Benyttelse eller til Misbrug. III. At hans Anke i Anledning af de af ham skændte Sjældenheder, ikke kan angaae de nærværende Archivarer, Bibliothekarere, Medhjælpere, ic, saasom disse samtligen ere ansatte flere Aar efter at Anledningerne til hans Anke fandt Sted; ogsaa den videnskabelige Hovedperson, der især misbrugte Bibliothekarernes Tillid, og berøvede de offentlige Bibliotheker mange og betydelige Sjældenheder er (siden flere Aar) død. — At endeel deraf kom tilbage, og større Skade afværgedes, herfor talkede Man i sin Tid den Mænd, der skrev denne Notits.